

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 19. oujka 2008.

Vazmeno trodnevlje prilika je da dublje shvatimo vrijednost svoga kršćanskoga poziva

Draga braćo i sestre, nalazimo se u danima uoči vazmenog trodnevlja. Tri dana koja slijede obično se nazivaju "svetima" ili "velikima" jer nam omogućuju da ponovno proivimo središnji događaj našega otkupljenja; ponovno nas uvode u bitnu jezgru kršćanske vjere: muku, smrt i uskrsnuće Isusa Krista. To su dani koje bismo mogli promatrati kao jedan dan: oni čine srce i stoer čitave liturgijske godine kao i ivota Crkve. Na kraju korizmenoga puta spremamo se i mi ući u ono isto ozračje što ga je proivio Isus tada u Jeruzalemu. elimo u sebi probuditi ivo sjećanje na muke što ih je Gospodin podnio za nas te se pripravititi za radosno slavljenje sljedeće nedjelje, "pravog Vazma, što ga je krv Kristova pokrila slavom, Vazma u kojem Crkva slavi blagdan koji je izvorište svih blagdana" (usp. Predslovlje na dan Usrksa u ambrozijanskom obredu).

Sutra, na Veliki četvrtak, Crkva se spominje Posljednje večere za koje je Gospodin, uoči svoje muke i smrti, ustanovio sakrament Euharistije i sakrament ministerijalnoga svećeništva. Te iste noći Isus nam je ostavio novu zapovijed, "mandatum novum", zapovijed bratske ljubavi. Prije no što zakoračimo u Veliko trodnevlje, no već u bliskoj vezi s njime, u svakoj će se biskupijskoj zajednici sutra ujutro proslaviti misa posvete ulja, na kojoj biskup i svećenici koji su dio dijecezanskoga svećenstva obnavljaju obećanja s ređenja. Blagoslivljaju se također i ulja za slavljenje sakramenata: katekumensko ulje, ulje za bolesničko pomazanje i sveta krizma. To je osobito vaan trenutak u ivotu svake dijecezanske zajednice koja, okupljena oko svoga pastira, učvršćuje svoje jedinstvo i svoju vjernost Kristu, jedinome Velikom i Vječnom svećeniku. Uvečer, na misi Večere Gospodnje, spominjemo se Posljednje večere na kojoj se Krist dao svima nama za hranu spasenja, za lijek besmrtnosti: to je otajstvo Euharistije, izvor i vrhunac kršćanskoga ivota. U tom otajstvu spasenja Gospodin je ponudio i ostvario za sve koji u njega vjeruju najintimnije

moguće jedinstvo našeg i svoga ivota. Poniznim i izuzetno rječitim činom pranja nogu, pozvani smo se sjećati onoga što je Gospodin učinio svojim apostolima: perući im noge, konkretno je proglasio prvotnu vanost ljubavi, ljubavi koja postaje sluenje do darivanja sebe samih, navješćujući tako najvišu rtvu svoga ivota koja će se dan kasnije ispuniti na Kalvariji. Prema lijepoj tradiciji, vjernici završavaju Veliki četvrtak bdjenjem molitve i euharistijskoga klanjanja kako bi još dublje proivjeli Isusovu smrtnu borbu u Getsemaniju.

Veliki petak dan je spomena muke, razapinjanja i smrti Isusove. Toga dana liturgija Crkve ne predviđa slavljenje svete mise, no kršćanska se zajednica okuplja kako bi promišljala o velikom otajstvu zla i grijeha koje pritišće čovječanstvo i kako bi se ponovno, u svjetlu Boje Riječi i potpomognuta dojmljivim liturgijskim činima, spomenula Gospodinovih patnji. Nakon što poslušava izvještaj o mucu Kristovoj, zajednica moli za sve nakane Crkve, klanja se Kriu i pristupa Euharistiji, blagujući čestice koje su pohranjene na misi Večere Gospodnje prethodnoga dana. Kao dodatni poziv na razmatranje muke i smrti Otkupiteljeve i da bi se izrazila ljubav i dioništvo vjernika na patnjama Kristovim, kršćanska tradicija potakla je razne oblike pučke pobonosti, procesije i svete predstave koje ele što dublje u vjernikovu dušu utisnuti osjećaje istinskoga sudioništva na otkupiteljskoj Kristovoj rtvi. Među tim pobonostima ističe se krini put, pobona vjeba koja je tijekom godina obogaćena raznovrsnim duhovnim i umjetničkim izričajima koji ovise o senzibilitetu različitih kultura. Tako su se u mnogim zemljama pojavila svetišta nazvana "Kalvarija" do kojih se stie strmim usponom koji podsjeća na bolan hod muke.

Velika subota obilježena je dubokom tišinom. Crkve su ogoljene i nisu predviđena liturgijska slavlja. Dok iščekuju veliki događaj uskrsnuća, vjernici ustraju s Marijom u očekivanju moleći i razmatrajući. Velika se vanost pridaje pristupanju sakramentu pomirenja, neizbjenom putu čišćenja srca što omogućuje vjernicima da iznutra obnovljeni proslave Uskrs. Ova jedinstvena subota završava Vazmenim bdjenjem koje uvodi u najvaniju nedjelju čitave povijesti, nedjelju Kristova Uskrsa. Crkva bdije uz novi blagoslovljeni oganj i razmišlja o velikom obećanju, sadranu u Starom i Novom zavjetu, o konačnom oslobođenju od staroga ropstva grijehu i smrti. U tami noći novim je plamenom zapaljena vazmena svijeća, simbol Krista slavnoga koji uskrsava. Krist, svjetlo čovječanstva, razgoni tmine srca i duha te osvjetljuje svakoga čovjeka koji dolazi na svijet. Uz vazmenu svijeću u Crkvi odjekuje veliki vazmeni navještaj: Krist je doista uskrsnuo, smrt nad njim nema više moći. Svojom smrću on je zauvijek pobijedio zlo i svim je ljudima podario sam Boji ivot. Prema drevnoj tradiciji za Vazmenoga bdjenja katekumeni primaju krštenje, čime se ističe dioništvo svih kršćana na otajstvu smrti i uskrsnuća Kristova. Iz blistave uskrsne noći, Kristova radost, svjetlo i mir šire se ivotom vjernika svake kršćanske zajednice i dostiu svaku točku u prostoru i vremenu.

Draga braćo i sestre, kroz ove jedinstvene dane usmjerimo odlučno ivot prema velikodušnom i uvjerenom prianjanju uz naume nebeskoga Oca; obnovimo svoje "da" boanskoj volji kao što je to učinio Isus rtvom na kriju. Dojmljivi obredi Velikog četvrtka, Velikog petka, tišina ispunjena molitvom na Veliku subotu i svečano Vazmeno bdjenje pružaju nam prigodu da dublje shvatimo

smisao i vrijednost svoga kršćanskoga poziva koji izvire iz vazmenog otajstva, te da ga ostvarimo u vjernom nasljedovanju Krista u svakoj situaciji, kao što je to učinio on, sve do velikodušnog dara vlastitoga ivota.

Spominjati se Kristovih otajstava znači i duboko i u potpunosti prionuti uz današnjicu povijesti, uvjereni da je ono što slavimo iva i aktualna stvarnost. Nosimo, dakle, u svojoj molitvi dramatičnost događaja i situacija koje ovih dana pogađaju našu braću u svim dijelovima svijeta. Znamo da mrnja, podjele, nasilje nikad nemaju posljednju riječ u povijesnim događajima. Ovih dana ponovno oivimo u sebi veliku nadu: raspeti je Krist uskrsnuo i pobijedio smrt. Moramo dakle ponovno krenuti od njega da bismo mogli izgraditi svijet utemeljen na miru, na pravdi i na ljubavi. U tom nastojanju koje uključuje sve nas, dozvolimo da nas vodi Marija koja je pratila svoga boanskoga Sina na putu muke i kria, te je sudjelovala, snagom vjere, u ostvarenju njegova nauma spasenja. Uz te misli, već sada svima vama, vašim najdraima i vašim zajednicama upućujem svoje srdačne elje za radostan i svet Uskrs.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito učenike i nastavnike Druge gimnazije iz Splita. Dok se u ovim svetim danima spominjemo otajstva muke, smrti i uskrsnuća Spasiteljeva, neka u vašim srcima poraste elja i odluka da uvijek ivite s Kristom i za Krista. Hvaljen Isus i Marija!